

“ରାଇଟ୍ ହ୍ୟାଣ୍ଡ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କର ସହଯୋଗୀ କିପରି ହେବ ?”

ଆଜି ବାପଦାଦା ନିଜର ଅନେକ ଭୂତାତ୍ମାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସହଯୋଗୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି (୧) ଭୂତାତ୍ମା ହାତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ କର୍ମ କରିବାର ଆଧାର । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ନିଜର ହାତ ଦ୍ଵାରା ହିଁ କର୍ମ କରିଥାଏ । (୨) ଭୂତାତ୍ମାକୁ ସହଯୋଗୀର ଚିହ୍ନ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ସହଯୋଗୀ ଆତ୍ମାକୁ ରାଇଟ୍ ହ୍ୟାଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । (୩) ଭୂତାତ୍ମାକୁ ଶକ୍ତି ରୂପରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ ଓ ସେଥିପାଇଁ ବାହୁବଳ କୁହାଯାଏ । ଭୂତାତ୍ମାଙ୍କର ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଅନେକ ବିଶେଷତା ଅଛି । (୪) ଭୂତାତ୍ମା ଅର୍ଥାତ୍ ହାତ ସ୍ନେହର ସୂଚକ ଅଟେ । ସେଥିପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ବି କେହି ସ୍ନେହରେ ପରସ୍ପର ସହିତ ମିଶିଥାନ୍ତି ସେତେବେଳେ ହାତ ମିଶାଯାଏ । ଭୂତାତ୍ମାଙ୍କର ବିଶେଷ ସ୍ଵରୂପ ଯାହାକି ପ୍ରଥମରୁ ଶୁଣାଇ ଦିଆଯାଇଛି- ସଂକଳ୍ପକୁ କର୍ମରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବା । ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କର ଭୂତାତ୍ମା ଅଟେ ତେଣୁ ଏହି ଚାରୋଟି ଯାକ ବିଶେଷତା ନିଜ ଭିତରେ ଦେଖାଯାଉଛି ? ଏହି ଚାରୋଟି ଯାକ ବିଶେଷତା ଦ୍ଵାରା ତୁମେମାନେ ନିଜେ ନିଜକୁ ଜାଣିପାରିବ ଯେ ମୁଁ କେଉଁ ପ୍ରକାରର ଭୂତାତ୍ମା ? ଭୂତାତ୍ମା ତ ସମସ୍ତେ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ତାହାଣ୍ଡ ହାତ ନା ବାମ ହାତ ତାହାକୁ ଏହି ସବୁ ବିଶେଷତା ଗୁଡିକ ଦ୍ଵାରା ଚେକ୍ କର ।

ପ୍ରଥମ କଥା ହେଲା ବାବାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପକୁ, ବାଣୀକୁ, କର୍ମରେ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଜୀବନରେ କେତେ ପରିମାଣରେ ଧାରଣ କରିଛ ? କାରଣ କର୍ମକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ଦେଖିବା ସହଜ । କର୍ମକୁ ସମସ୍ତେ ଦେଖିପାରିବେ ଏବଂ ସହଜରେ ଜାଣିପାରିବେ । କର୍ମ ଦ୍ଵାରା ଅନୁଭବ କରିପାରିବେ । ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତେ ଏହି କଥା କହିଥାନ୍ତି ଯେ କଥାରେ ତ ସମସ୍ତେ କହିଦେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କର୍ମରେ କରି ଦେଖାଅ । ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ କର୍ମରେ ଦେଖିଲେ ଯାଇ ସ୍ଵୀକାର କରିବୁ ଯେ ଏମାନେ ଯାହା କହୁଛନ୍ତି ତାହା ସତ୍ୟ ଅଟେ । ତେଣୁ କର୍ମ ହିଁ ସଂକଳ୍ପ ସହିତ ବାଣୀକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ ରୂପରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଦିଏ । ଏହିଭଳି ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ସଦୃଶ ପିଲାମାନେ ନିଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ଦ୍ଵାରା ବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଛ ? ରାଇଟ୍ ହ୍ୟାଣ୍ଡର ବିଶେଷତା ହେଲା- ତାହା ଦ୍ଵାରା ସର୍ବଦା ଶୁଭ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ ହୋଇଥାଏ । ରାଇଟ୍ ହ୍ୟାଣ୍ଡର କର୍ମର ଗତି ଲେଫ୍ଟ ହ୍ୟାଣ୍ଡ ଅର୍ଥାତ୍ ବାମ ହାତ ଠାରୁ ତୀବ୍ର ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ନିଜକୁ ଚେକ୍ କର । ସର୍ବଦା ଶୁଭ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ ତାହାଗତିରେ ହେଉଛି ତ ? ମୁଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମଧାରୀ ରାଇଟ୍ ହ୍ୟାଣ୍ଡ ଅଟେ ତ ? ଯଦି ଏହିସବୁ ବିଶେଷତା ଗୁଡିକ ନାହିଁ ତେବେ ସ୍ପଷ୍ଟ ହିଁ ଲେଫ୍ଟ ହ୍ୟାଣ୍ଡ ହୋଇଗଲେ କାରଣ ଉକ୍ତରୁ ଉକ୍ତ ବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବାର ନିମ୍ନ ଭୂତାତ୍ମାଙ୍କର ଉକ୍ତରୁ ଉକ୍ତ କର୍ମ ହିଁ ହେବ । ତାହେଁ ନିଜର ଆତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ଵାରା, ତାହେଁ ନିଜର ଖୁସିର ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ଚେହେରା ଦ୍ଵାରା ଯଦି ବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଛ ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟ କର୍ମ ହିଁ ଅଟେ, ତେଣୁ ଏହିଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମଧାରୀ ହୋଇଛ ?

ସେହିଭଳି ଭୂତାତ୍ମା ସହଯୋଗୀର ସଙ୍କେତ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ତେବେ ନିଜକୁ ଚେକ୍ କର- ମୁଁ ସବୁ ସମୟରେ ବାବାଙ୍କର କଂବ୍ୟରେ ସହଯୋଗୀ ଅଟେ ? ଶରୀର, ମନ ଏବଂ ଧନ- ତିନୋଟିଯାକରେ ସଦା ସହଯୋଗୀ, ନା କେବେ କେବେ ସହଯୋଗୀ ? ଯେପରି ଲୌକିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ କେହି କେହି ଦ୍ଵାରା ସମୟ କାମ କରିଥାନ୍ତି, କେହି କେହି ଅଳ୍ପ ସମୟ କାମ କରିଥାନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଅନ୍ତର ରହିଛି ନା । ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ କେବେ କେବେ ସହଯୋଗୀ ହୋଇଥାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାପ୍ତି ଏବଂ ସଦାକାଳର ସହଯୋଗୀ ଆତ୍ମାର ପ୍ରାପ୍ତିରେ ଅନ୍ତର ଆସିଯିବ ନା । ଯେତେବେଳେ ସମୟ ମିଳିଲା, ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ସାହ ଆସିଲା ବା ଯେତେବେଳେ ମୁତ୍ ହେଲା ସେତେବେଳେ ସହଯୋଗୀ ହେଲେ ନଚେତ୍ ସହଯୋଗୀ ପରିବର୍ତ୍ତେ ବିରୋଧୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ତେବେ ନିଜକୁ ଚେକ୍ କର ତିନୋଟିଯାକ ରୂପରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଶରୀର, ମନ, ଧନ ସବୁ ରୂପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସହଯୋଗୀ ହୋଇଛ ନା ଅଧୁର ସହଯୋଗୀ ହୋଇଛ ? ଦେହ ଏବଂ ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ଶରୀର, ମନ ଏବଂ ଧନ ଲଗାଉଛ ନା ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଧିକ ଲଗାଉଛ ? କାରଣ ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥାତ୍ ଜଞ୍ଜାଳ ଯେତିକି ବିସ୍ତୃତ ଦେହର ଜଞ୍ଜାଳ ମଧ୍ୟ ସେତିକି ଲମ୍ବା ଚୌଡ଼ା ଅର୍ଥାତ୍ ବିସ୍ତୃତ । କେତେକ ସନ୍ତାନ ସମ୍ବନ୍ଧର ଜଞ୍ଜାଳରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଦେହର ଜଞ୍ଜାଳରେ ସମୟ, ସଂକଳ୍ପ, ଧନ ଇଶ୍ଵରୀୟ କାର୍ଯ୍ୟଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଲଗାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ନିଜର ଦେହର ପ୍ରକୃତ ରୂପୀ ଗୃହସ୍ଥୀ ମଧ୍ୟ ବଡ଼ ଜାଲ ସଦୃଶ ଅଟେ । ଏହି ଜାଲଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ ରାଇଟ୍ ହ୍ୟାଣ୍ଡ କୁହାଯିବ । କେବଳ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଗଲେ, ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର, ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀ ବୋଲାଉବାର

ଅଧିକାରୀ ହୋଇଗଲେ, ଏହାକୁ ସଦାକାଳର ସହଯୋଗୀ କୁହାଯିବ ନା । କିନ୍ତୁ ଉପରୋକ୍ତ ଦୁଇଟିଯାକ ପ୍ରବୃତ୍ତିଠାରୁ ନ୍ୟାୟୀ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁକ୍ତ ରହି ବାବାଙ୍କର ସେବାର ପ୍ୟାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରିୟ ହେବାକୁ ପଡିବ । ତେବେ ଦେହର ପ୍ରବୃତ୍ତିର ପରିଭାଷା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ବିସ୍ତୃତ ଅଟେ । ଏହାକୁ ଅନ୍ୟ କେତେବେଳେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବା କିନ୍ତୁ ମୁଁ କେତେ ସହଯୋଗୀ ହୋଇଛି ତାହା ଏବେ ଚେକ୍ କର ।

ତୃତୀୟ କଥା:- ଭୁଜା ସ୍ନେହର ସୂଚକ ଅଟେ । ସ୍ନେହ ଅର୍ଥାତ୍ ମିଳନ । ଯେପରି ଦେହଧାରୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଦୈହିକ ମିଳନ ହାତରେ ହାତ ମିଶାଇବା ଦ୍ଵାରା ହୋଇଥାଏ, ସେହିଭଳି ଯେଉଁମାନେ ରାଇଟ୍ ହ୍ୟାଣ୍ଡ ସନ୍ତାନ ସେମାନଙ୍କର ଚିହ୍ନ ହେଲା ସଂକଳ୍ପରେ ମିଳନ, ବାଣୀରେ ମିଳନ ଏବଂ ସଂସ୍କାରରେ ମିଳନ । ବାବାଙ୍କର ଯେଉଁ ଭଳି ସଂକଳ୍ପ ସେହିଭଳି ସଂକଳ୍ପ ରାଇଟ୍ ହ୍ୟାଣ୍ଡ ସନ୍ତାନର ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିବ । ତେବେ ବାବାଙ୍କର କେବେ ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇନଥାଏ ତେଣୁ ସମର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ହିଁ ରାଇଟ୍ ହ୍ୟାଣ୍ଡ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଚିହ୍ନ । ଯାହା ବାବାଙ୍କର ବାଣୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଦା ସୁଖଦାୟୀ ବାଣୀ, ମଧୁର ବାଣୀ, ସର୍ବଦା ମହାବାକ୍ୟ ସମାନ ବାଣୀ କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସାଧାରଣ ବାଣୀ ନୁହେଁ । ସର୍ବଦା ଅବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ଥିତି ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ସ୍ଥିତି । ବ୍ୟକ୍ତ ଭାବଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ, ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ସ୍ନେହ ଅର୍ଥାତ୍ ମିଳନ । ସେହିପରି ସଂସ୍କାରର ମିଳନ । ଯାହା ବାବାଙ୍କର ସଂସ୍କାର ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଦା ଉଦାରଚିତ୍ତ, କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଏବଂ ନିଃସ୍ଵାର୍ଥପରତା, ଏହିଭଳି ବିଷୟ ତ ବହୁତ ରହିଛି । ତେବେ ସାରାଂଶ ହେଲା ଯାହା ବାବାଙ୍କର ସଂସ୍କାର ତାହା ରାଇଟ୍ ହ୍ୟାଣ୍ଡ ସନ୍ତାନର ସଂସ୍କାର । ତେଣୁ ଚେକ୍ କର ଏହିଭଳି ବାବାଙ୍କ ସମାନ ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ନେହୀ ହେବା । ଏହିଭଳି ସ୍ଥିତି କେତେ ପରିମାଣରେ ହେଲାଣି ?

ଚତୁର୍ଥ କଥା:- ଭୁଜା ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତି । ତେଣୁ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଚେକ୍ କର ଯେ ମୁଁ କେତେ ପରିମାଣରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଲାଣି ? ଏବଂ ମୋର ସଂକଳ୍ପ, ଦୃଷ୍ଟି, ବୃତ୍ତି କେତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଲାଣି ? ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସଂକଳ୍ପ, ଦୃଷ୍ଟି ବା ବୃତ୍ତିର ଚିହ୍ନ ହେଲା- ତାହା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ କାହାକୁ ବି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବ । ନିଜର ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦୁନିଆର ରଚନା କରିପାରିବ । ନିଜର ବୃତ୍ତି ଦ୍ଵାରା ବାୟୁମଣ୍ଡଳକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବ । ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ଵାରା ଅଶରୀରୀ ଆତ୍ମା ସ୍ଵରୂପର ଅନୁଭବ କରାଇପାରିବ । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭୁଜା ଅଟ ? ନା ଦୁର୍ବଳ ଅଟ ? ଯଦି କୌଣସି ଦୁର୍ବଳତା ଅଛି ତେବେ ବାମହସ୍ତ ଅଟ । ଏବେ ବୁଝିପାରିଲ ତା ତାହାଣ ହାତ କାହାକୁ କୁହାଯାଉଛି ? ଏମିତି ତ ସମସ୍ତେ ବାବାଙ୍କର ଭୁଜା ଅଟ କିନ୍ତୁ କେଉଁ ଭୁଜା, ତାହା ଜାଣିବା ଦରକାର । ତେଣୁ ଏହି ସବୁ ବିଶେଷତା ଦ୍ଵାରା ନିଜେ ନିଜକୁ ଚିହ୍ନ । ଯଦି ଅନ୍ୟ କେହି କହିବ ତୁମେ ରାଇଟ୍ ହ୍ୟାଣ୍ଡ ନୁହେଁ ତେବେ ନିଜକୁ ରାଇଟ୍ ହ୍ୟାଣ୍ଡ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ ଏବଂ ତାକୁ ବୁଝିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିବ ସେଥିପାଇଁ ଯିଏ ଅଟ ଯେପରି ଅଟ ସେହିପରି ନିଜେ ନିଜକୁ ଜାଣି, କାରଣ ଏବେ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ନିଜେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ କିଛିଟା ସମୟ ଅଛି । ତେଣୁ ଅବହେଳା ବଶତଃ ଚଳାଇ ନିଅ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ବି ଠିକ୍ ଅଛି । ଭିତରେ ଭିତରେ ମନ ଖାଉଛି କିନ୍ତୁ ନିଜର ଅଭିମାନ ବା ଅବହେଳା ପଣିଆର ସଂସ୍କାର ନିଜକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ଆଗକୁ ବଢିବାକୁ ଦେଉ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ଏହାଠାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଅ । ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ନିଜକୁ ଚେକ୍ କର । ଏହିଥିରେ ହିଁ ସ୍ଵ କଲ୍ୟାଣ ଭରି ରହିଛି । ବୁଝିଲ । ଆଜ୍ଞା !

ସର୍ବଦା ସ୍ଵ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଏବଂ ସ୍ଵ ଚିନ୍ତନରେ ରହୁଥିବା, ସର୍ବଦା ନିଜ ଭିତରେ ସର୍ବ ବିଶେଷତା ଗୁଡିକୁ ଚେକ୍ କରିବା ସହିତ ସମ୍ପନ୍ନ ହେଉଥିବା, ସର୍ବଦା ଦୁଇଟିଯାକ ପ୍ରବୃତ୍ତିଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵରେ ରହୁଥିବା, ବାବା ଏବଂ ବାବାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟରେ ସ୍ନେହ ରଖୁଥିବା, ଅଭିମାନ ଏବଂ ଅବହେଳା ପଣିଆଠାରୁ ସର୍ବଦା ମୁକ୍ତ ରହୁଥିବା, ତାର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ଯାଦୁପ୍ୟାର ଏବଂ ନମସ୍କେ ।

ପାର୍ଶ୍ଵମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ:- ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ସ୍ଵଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ଅନୁଭବ କରୁଛ ? ସ୍ଵଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଅନେକ ପ୍ରକାରର ମାୟାର ଚକ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ଚକ୍ରାନ୍ତକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦିଏ । ତେବେ ମାୟାର ଅନେକ ଚକ୍ର ରହିଛି ଯେଉଁଥିରୁ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରି ବିଜୟୀ କରି ଦେଉଛନ୍ତି । କାରଣ ସ୍ଵଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ସମ୍ମୁଖରେ ମାୟା ଡିସିପାରିବ ନାହିଁ- ଏହାର ଅନୁଭବୀ ଅଟ ନା ? ବାପଦାଦା ପ୍ରତିଦିନ ଏହି ଉପାୟ ସହିତ ଯାଦୁପ୍ୟାର ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ଏହି ସବୁ ସ୍ମୃତି ଆଧାରରେ ସର୍ବଦା

ସମର୍ଥ ରୁହ । ସର୍ବଦା ସ୍ୱ ଆତ୍ମର ଦର୍ଶନ କର ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱରୂପର ସ୍ମୃତିରେ ରୁହ ତେବେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଯିବ । ମୁଁ କଳ୍ପ କଳ୍ପର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ଥିଲି ଏବଂ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଅଟେ, ଯଦି ଏହି କଥା ସ୍ମୃତିରେ ରହିବ ତେବେ ମାୟାଜିତ୍ ହେବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କର ଜ୍ଞାନକୁ ସ୍ମୃତିରେ ରଖି ସେହି ଖୁସିରେ ରୁହ । କାରଣ ଖୁସି ହିଁ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଦୁଃଖକୁ ଭୁଲାଇଦିଏ । ଦୁନିଆ ତ ଦୁଃଖଧାମରେ ଅଛି କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ସଂଗମଯୁଗୀ ହୋଇଯାଇଛ । ଏହା ମଧ୍ୟ ତୁମର ଭାଗ୍ୟ ।

(୨) ସର୍ବଦା ପବିତ୍ରତାର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ନିଜକୁ ପବିତ୍ର କରି ସଂଗମଯୁଗୀ ହୋଇଯାଇଛ । ଏହା ମଧ୍ୟ ତୁମର ଭାଗ୍ୟ ଯେ ଘର ଗୃହସ୍ଥରେ ରହି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ହେବା । ଏବେ ଏହି ବିଶେଷତାକୁ ଦୁନିଆ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହିଭଳି ସାହସୀ ହୋଇଛ ? ଆମେ ସବୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା- ଏହି ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ନିଜେ ମଧ୍ୟ ପରିପକ୍ୱ ହୁଅ ଏବଂ ଦୁନିଆକୁ ମଧ୍ୟ ଏହାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ ଦେଖାଇତାଳ । ତେବେ ତୁମେ କେଉଁଭଳି ଆତ୍ମା ? ଅସମ୍ଭବକୁ ସମ୍ଭବ କରି ଦେଖାଇବାର ନିମିତ୍ତ ଅଟ । ମୁଁ ପବିତ୍ରତାର ଶକ୍ତିକୁ ଚାରିଆଡେ ବିଛୁରାତ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା ଏହି କଥା ସର୍ବଦା ସ୍ମୃତିରେ ରଖ ।

(୩) କୁମାରମାନେ ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ମାୟାଜିତ୍ କୁମାର ମନେ କରୁଛ ? ମାୟାଠାରୁ ହାରିବା ବାଲା ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ମାୟାକୁ ହରାଇବାବାଲା । ଏହିଭଳି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଏବଂ ସାହସୀ ଅଟ ନା ! ଯିଏ ବାହାଦୂର ଆତ୍ମା ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ମାୟା ମଧ୍ୟ ଭୟଭୀତ ହୋଇଥାଏ । ବାହାଦୂର ଆତ୍ମା ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ମାୟା କେବେ ସାହସ କରିବ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଦୁର୍ବଳତା ଦେଖିଥାଏ ସେତେବେଳେ ମାୟା ଆସିଥାଏ । ବାହାଦୂର ଅର୍ଥାତ୍ ସଦା ମାୟାଜିତ୍ । ମାୟା କେବେ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ, ଏହିଭଳି ଚାଲେଞ୍ଜି କରୁଛ ନା ! ସମସ୍ତେ ଆଗକୁ ଆଗକୁ ବଢୁଛ ନା ! ସମସ୍ତେ ନିଜକୁ ସେବାର ନିମିତ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ସଦା ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ମନେ କରି ଆଗକୁ ବଢୁଛ ତ ? ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ସବୁବେଳେ ବେହଦରେ ଥା'ନ୍ତି, ହୃଦ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣତା ଭିତରକୁ ଆସନ୍ତି ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ବାନ୍ଧି ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଯଦି ହୃଦକୁ ଆସିଯାଉଛ ତେବେ ସଜା ସେବାଧାରୀ ନୁହେଁ । ବେହଦରେ ରହିବା ଅର୍ଥାତ୍ ବାବା ଯେପରି ଅଟନ୍ତି ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି । ମୁଁ ବାବାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରୁଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ କୁମାର, ସର୍ବଦା ଏହି ସ୍ମୃତିରେ ରୁହ । ବାବା ଯେପରି ସବୁଥିରେ ଭରପୁର, ବେହଦର ଅର୍ଥାତ୍ ସାରା ବିଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି, ସେହିଭଳି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ସମ୍ପନ୍ନ ଏବଂ ସର୍ବ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଭରପୁର ଆତ୍ମା-- ଏହି ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟର୍ଥ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ତୁମେ ସମର୍ଥ ହୋଇଯିବା ଆଛା !

ଅବ୍ୟକ୍ତ ମୁରଲୀରୁ ସଂଗୃହୀତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନ-ଉତ୍ତର

ପ୍ରଶ୍ନ:- କେଉଁ ବିଶେଷ ଗୁଣଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥିତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିଥାଏ ? ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥିତି ହୋଇଯାଏ ସେତେବେଳେ ତା'ର ବାସ୍ତବିକ କର୍ମର ଗାୟନ କେଉଁ ରୂପରେ ହୋଇଥାଏ ?

ଉତ୍ତର:- ସମାଜତାର ଗାୟନ କରାଯାଏ । ନିନ୍ଦା-ସ୍ତୁତି , ଜୟ-ପରାଜୟ, ସୁଖ-ଦୁଃଖ, ସବୁଥିରେ ସମାନତା ରହିଥିବ । ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତାର ସ୍ଥିତି । ଦୁଃଖ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ବା ମସ୍ତକରେ ଦୁଃଖର ତରଙ୍ଗ ଦେଖାଯିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସୁଖ ବା ଆନନ୍ଦର ତରଙ୍ଗ ଦେଖାଯାଉ । ନିନ୍ଦୁକ ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ଟିକିଏ ବି ଦୃଷ୍ଟି ବା ବୃତ୍ତିରେ ଅନ୍ତର ନ ଥାଏ । ସର୍ବଦା କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ଏବଂ ଶୁଭଚିନ୍ତକ ବୃତ୍ତି ରହିଥାଉ ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସମାଜତା ।

ପ୍ରଶ୍ନ:- ନିଜକୁ ନିଜେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା ଏବଂ ବାପଦାଦାଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇବାର ଉପାୟ କ'ଣ ?

ଉତ୍ତର:- ଯଦି ସଦାସର୍ବଦା ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ସନ୍ତୁଳନ ଠିକ୍ ରହିଥିବ ତେବେ ବାବାଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ମଧ୍ୟ ମିଳିଚାଲିଥିବ । ନିଜର ମହିମା ଶୁଣି ମହିମାର ନିଶା ଚଢି ଯାଉନଥିବ ଏବଂ ନିନ୍ଦା ବଚନ ଶୁଣି ମନରେ ଘୃଣାଭାବ ଉପନ୍ନ ହେଉନଥିବ । ଯେତେବେଳେ ଉଭୟ ପରିସ୍ଥିତିରେ ସନ୍ତୁଳନ ଠିକ୍ ରହିବ ସେତେବେଳେ ନିଜ ଉପରେ ନିଜେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟତାର ଅନୁଭବ କରିବ ।

ପ୍ରଶ୍ନ:- ତୁମର ଏହା ପ୍ରବୃତ୍ତି ମାର୍ଗ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ କେଉଁ ଦୁଇଟି କଥାର ସନ୍ତୁଳନ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ?

ଉତ୍ତର:- ଯେପରି ଆମ୍ଭ ଏବଂ ଶରୀର ଦୁଇଟି ଜିନିଷ, ବାବା ଏବଂ ଦାଦା ମଧ୍ୟ ଦୁଇଜଣ ଅଟନ୍ତି । ଦୁଇଜଣଙ୍କର କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଦ୍ଵାରା ବିଶ୍ଵ ପରିବର୍ତ୍ତନର କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲିଛି । ସେହିପରି ଦୁଇ ଦୁଇଟି କଥାର ସନ୍ତୁଳନ ରଖି ତେବେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରାପ୍ତି କରିପାରିବ । (୧) ନ୍ୟାୟ ଏବଂ ପ୍ୟାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ । (୨) ମହିମା ଏବଂ ଗ୍ଳାନୀ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଶଂସା ଏବଂ ନିନ୍ଦା (୩) ସ୍ନେହ ଏବଂ ଶକ୍ତି (୪) ଧର୍ମ ଏବଂ କର୍ମ (୫) ଏକାନ୍ତବାସୀ ଏବଂ ରମଣୀକ ଅର୍ଥାତ୍ ମନୋରଞ୍ଜନ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ (୬) ଗନ୍ଧାର ଏବଂ ମେଳାପି.... ଏହିଭଳି ଅନେକ ପ୍ରକାରର ସନ୍ତୁଳନ ରଖିବାରେ ଯେତେବେଳେ ସମାନ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ବାବାଙ୍କର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇପାରିବ । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ଗୋଟିଏ ଗୁଣ ଦବିଯାଉଥିବ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକଟ ହେଉଥିବ । ଏପରି ହେଲେ କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ।

ପ୍ରଶ୍ନ:- ତୁମକୁ କେଉଁ କଥାରେ ସମାନତା ରଖିବାକୁ ହେବ ଏବଂ କେଉଁ କଥାରେ ନୁହେଁ?

ଉତ୍ତର:- ଶ୍ରେଷ୍ଠତାରେ ସମାନତା ରଖିବାକୁ ହେବ, ସାଧାରଣତାରେ ନୁହେଁ । ଯେପରି କର୍ମ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସେହିପରି ଧାରଣା ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଧାରଣା କର୍ମକୁ ଲୁଚାଇ ନ ଦେଉ । ଧର୍ମ ଏବଂ କର୍ମ ଦୁଇଟିଯାକ ଶ୍ରେଷ୍ଠତାରେ ସମାନ ରହୁଥିବ ତେବେ କୁହାଯିବ ଧର୍ମାତ୍ମା । ତେବେ ନିଜେ ନିଜକୁ ପଚାର ମୁଁ ଏହିଭଳି ଧର୍ମାତ୍ମା ହେଲିଣି ? ଏହିଭଳି କର୍ମଯୋଗୀ ହେଲିଣି ? ଏହିଭଳି ଆନନ୍ଦମୟ, ଜୀବନଧାରୀ ହେଲିଣି ?

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବୁଦ୍ଧିରେ ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରକାରର ହଲଚଲ୍ ହେଉଛି ତେବେ ତାହାର କାରଣ କ’ଣ ?

ଉତ୍ତର:- ତାହାର କାରଣ ହେଲା ସମ୍ପନ୍ନତାର କମୀ । ଯଦି କୌଣସି ଜିନିଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିବ ତେବେ ତାହା କେବେ ହଲଚଲ୍ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ନିଜେ ନିଜକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ହଲଚଲ୍‌ରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ସବୁଥିରେ ସମ୍ପନ୍ନ ଅର୍ଥାତ୍ ଭରପୁର ହୋଇଚାଲି ତେବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ । ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବସ୍ତୁ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଯାଏ ସେତେବେଳେ ତାହା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିଥାଏ କାରଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଭିତରେ ପ୍ରଭାବର ଶକ୍ତି ରହିଥାଏ । ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ନିଜ ଭିତରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଆସିବ ସେହି ଅନୁସାରେ ଅନେକ ଆତ୍ମା ସ୍ଵତଃ ଆକର୍ଷିତ ହେବେ ।

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ସ୍ଥିତିର ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅବସ୍ଥା କ’ଣ ?

ଉତ୍ତର:- ଯେଉଁମାନେ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଯଦି କୌଣସି କଥାର ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଏ ତେବେ ସେହି ଶିକ୍ଷାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବା ଭବିଷ୍ୟତ ଦୁଇଟିଯାକ ସମୟ ପାଇଁ ଉନ୍ନତର ଆଧାର ମନେ କରି ସେମାନେ ନିଜ ଭିତରେ ମିଳାଇ ଦିଅନ୍ତି ବା ସହନ କରିନିଅନ୍ତି । ସୂକ୍ଷ୍ମରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ବା ବୃତ୍ତିରେ କ’ଣ, କାହିଁକିର ହଲଚଲ୍ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯେପରି ମହିମା ଶୁଣିବା ସମୟରେ ସେହି ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ସ୍ନେହର ଭାବନା ରହିଥାଏ ସେହିଭଳି ଯଦି କେହି କିଛି ଶିକ୍ଷା ବା ସଂକେତ ଦେଉଛି ତେବେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହର ଭାବନା ଏବଂ ଶୁଭଚିନ୍ତକର ଭାବନା ରହୁ । ଆଜ୍ଞା । ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ।

ବରଦାନ:- ସର୍ବଦା ଖୁସି ବା ମଉଜର ସ୍ଥିତିରେ ରହି ଯୁଗଳ ସ୍ଵରୂପର ଅନୁଭବୀ ହୁଅ ।

ବାପଦାଦା ସଦା ସର୍ବଦା ପିଲାମାନଙ୍କୁ କହିଥା’ନ୍ତି— ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କ ହାତରେ ହାତ ରଖି ଚାଲୁଥାଅ, ଏକ୍ସଟିଆ ଚାଲି ନାହିଁ । ଏକ୍ସଟିଆ ହୋଇ ଚାଲିବା ଦ୍ଵାରା କେତେବେଳେ ବୋର ହୋଇଯିବ ତ କେତେବେଳେ କାହାର ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ିଯିବ । ମୁଁ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଯୁଗଳ ଅଟେ— ସର୍ବଦା ଏହି ସ୍ଵରୂପର ଅନୁଭବ କରିଚାଲି ତେବେ କେବେହେଲେ ମାୟାର ନଜର ତୁମ ଉପରେ ପଡ଼ିପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ବାବାଙ୍କର ସଂଗର ଅନୁଭବ ହେଉଥିବା କାରଣରୁ ଖୁସି ମନରେ, ମଉଜ-ମଉଜିସ୍‌ରେ, ଖାଇବା-ପିଇବା, ବୁଲିବା-ଚାଲିବା ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ମଉଜର ଅନୁଭବ କରିଚାଲିବ ଏବଂ ଧୋକା ବା ଦୁଃଖ ଦେଉଥିବା ସମ୍ଭବରେ ବାନ୍ଧିହେବାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଯିବ ।

ସ୍ନେହାନ୍ତ:- ଯୋଗ ରୂପକ କବଚକୁ ଧାରଣ କରିଥାଅ ତେବେ ମାୟା ରୂପୀ ଶତ୍ରୁର ଆଘାତ ଲାଗିବ ନାହିଁ ।